

PÁRTÉRTESÍTŐ

A FÜGGETLEN KISGAZDA-, FÖLDMUNKÁS- ÉS POLGÁRI PÁRT KÖRLEVELE

A FŐVÁROS KEGYELETTAL ADÓZOTT
BAJCSY-ZSILINSZKY ENDRE ÉS BAJTÁRSAI EMLÉKÉNEK

Választott a Független Ifjúság

December 16-án fejezte be a Független Ifjúság Országos Nagyválasztmányának ülése. A hatnapos kongresszuson mintegy 300 parasztfiú vett részt. A megnyitáson Varga Béla, a nemzetgyűlés elnöke és Kiss Sándor, a Parasztszövetség igazgatója üdvözölték a nagyválasztmányt. Az ország legnagyobb ifjúsági szervezete ezután új tisztikart választott, amelynek elnöke továbbra is B. Rácz István, társelnökök: Mizsei Béla és Szalai József, ügyvezető: Csirke Ernő, alelnökök: Hevér György, Imre Lajos, Tarkovác Gábor és Farkas Magda, főtitkár: Ozváry György.

A záróülésen megjelent Tildy Zoltán elnök, Nagy Ferenc miniszterelnök, Gyöngyösi János külügyminiszter és Jékely László miniszter. Az elnök rövid beszédet mondott, hangsúlyozva, hogy a mai magyar ifjúság történelmet alkot. A múltban három millió magyar ember napi nyolc fillérből élt, az alföldi iskolákban 67 százalék volt tuberkulotikus. Ez a kor nem jöhet vissza többé.

Nagy Ferenc miniszterelnök beszédében kiemelte, hogy az ifjúságnak semilyen körülmények között sem szabad a tagadás útjára lépnie a magyar demokráciával szemben. Hasson át benneteket, ifjakat a haladás minden lépésénél a magyar parasztság egészséges lendülete. Ha ezt megteszitek, akkor valóban olyan lesz az ország, amilyennek ti akarjátok.

PARASZTSÁG ÉS DEMOKRÁCIA

Kovács Béla beszéde a Magyar-Amerikai Társaságban

Kovács Béla országos főtitkár a Magyar-Amerikai Társaságnak a Zeneakadémián tartott decemberi nagy előadásán azt a küzdelmet ismertette, amelyet a magyar parasztság évszázadokon keresztül folytatott a demokráciáért. Beszéde elején rámutatott arra, hogy a magyar parasztság a demokrácia fogalmát az ősidőktől fogva azonosította a szabadság fogalmával. Parasztságunk éppen azt emelte ki és fogadta el politikai életcéljává, ami a demokráciában a legszebb, legnemesebb, leghasznosabb; ami tulajdonképpen a demokrácia lényege. Néplünk demokratikus vágyai és elképzelései a szabadságon keresztül kapnak történelmi hátteret.

Részletes történelmi visszapillantást adott a szónok azokról a kísérletekről és szabadságharcokról, amelyeket parasztemberekből lett népvézérek vagy államférfiak folytattak. Budai Nagy Antaltól és Dózsa Györgytől kezdve, Rákóczi és Kossuthon keresztül egészen a várvártól társadalmi felszabadulásig ismertette a szabadságmozgalmak kiemelkedő eseményeit.

A felszabadulás napjáig Magyarországon nem volt demokrácia — mondta Kovács Béla. — Voltak demokratikus törekvéseink, de az eredmények nem voltak számottevőek. Voltak demokratikus vágyaink, ezeket azonban az uralkodó rendszer minden rendelkezésre álló eszközzel letörni igyekezett. Magyarországra ránehezedett a nagybirtok, nagykapitalizmus, a politikai jogfosztottság, egy kltűnően szervezett irtalmatlan bürokrácia és egy gyökeréig egészségtelen társadalmi rend. A parasztság, de még inkább a földmunkásság körében már évtizedekkel ezelőtt jelentkezett az agrárszo-

lista mozgalom, de a nagy paraszttömegeket tulajdonképpen csak Nagyatádi Szabó István fellépése mozgatta meg.

— A nagyatádizmus bukása után a Független Kisgazdapártnak jutott az a szerep, hogy összefogva a parasztság radikális tömegeit, új lendületet adjon a föld népe szabadságharcának. Ezt a harcot — sajnálatos módon csak az ország tragikus összeomlása után — pártunk juttatta el oda, ahol már közvetlen lehetősége nyílik nemcsak a demokrácia elvi érvényesülésének, hanem az állami és társadalmi berendezkedés olyan mélyreható reformjának is, amely a parasztság igényeinek és felfogásának megfelel.

— Mi, magyar parasztok igen sokat köszönhetünk az Északamerikai Egyesült Államoknak. Nemcsak azokra a történelmi emlékekre gondolok, amelyek Kossuth Lajos tengerentúli szereplésével kapcsolatosak, hanem a közvetlenebb hatásokra is. Az első világháború előtt az Egyesült Államok többszáz ezer magyart fogadtak be. Az amerikai magyarok egy része hosszabb-rövidebb idő után visszatért a régi hazába. Magukkal hozták a megváltozott emberi, politikai magatartást, amit a szabadság amerikai levegőjében kaptak meg, azután átültették a magyar falvakba. Az alázatos kivándorló, aki szinte a kertek alatt bujkálva hagyta el szülőföldjét, hogy egy más világrészben keressen magának boldogulást, felemelt fővel és annak az emberi méltóságnak büszke tudatával tért haza, amit csak a teljes lelki felszabadulás adhat meg az embernek. S hiába fojtogatta a falut a nagybirtok, hiába fektült rá a falu életére a százaszobás grófi kastély árnyéka, a visszatért amerikai ma-

gyar soha többé nem hajtotta meg fejét az urak előtt. Szabad emberré lett, szabad ember maradt s példát mutatott öntudatból és emberi magatartásból.

— Szükség volt azonban vezetőkre — folytatta a főtitkár — akik meg tudták értetni a paraszttömegekkel a nyílt szavazás, a politikai jogfosztottság, a gazdasági tehetetlenség, a szociális és társadalmi rendszertelenség állapotának mélyen megalázó voltát. Programot adtak parasztmillióknak a felébredésre, politikai keretet adtak szervezkedésére és kifejlesztették a szolidaritás érzését az ipari munkásság meg az értelmiség felé. Ilyen módon készítették elő parasztságunk vezetői a magyar élet nagy átalakulását, amely 1944—45-ben, a fasizmus hatalmát megsemmisítő erők segítségével Magyarországon bekövetkezett.

— Amikor engem a dunántúli front mögött a Magyar Kommunista Párt kiküldöttjei Szegedre és Debrecenbe hívtak, még nem tudtam, milyen lesz az új magyar államrend. A megbízottakkal történt találkozásom első percében megmondtam azonban, hogy a Független Kisgazdapárt parasztprogramját vallom és azon az úton akarok haladni, amit ez a program megjelöl. Ezzel az elhatározott-sággal nem voltam egyedül. Jól esett látnom, hogy ezer meg ezer szervezetünkben vezetőik és egyszerű parasztok óriási tömegei jelentkeztek munkára, hogy segítségünkre legyenek egy olyan magyar életforma kialakításában, amely a mi programunknak, a mi politikai gondolkodásunknak, a mi társadalmi és szociális igényeinknek és a mi szabadság-ideálunknak megfelel. Öröm volt és szerencse a magyar nemzetnek a reánkzúdult nagy-szerencsétlenségben, hogy a pa-

FÉLÓRA EURÓPA LEGFIATALABB MINISZTERÉNÉL

raszti tömegek elemi erővel jelentkező igénye azoknál a tényezőknél megértésre és méltánylásra talált, amelyeknek állásfoglalása döntő jelentéssel volt abból a szempontból, hogy békés úton bontsuk le a régi világ káros maradványait és elavult intézményeit.

Beszéde további részében Kovács Béla részletesen ismertette a felszabadulás utáni különféle jelenségeket, rámutatva egyenként azokra, amelyek a demokratikus fejlődést hátráltatják és a koalíció megújuló válságait okozzák. Rámutatott arra, hogy az az út, amelyen haladunk, állandóan és egészségtelen mértékben növeli a parasztságban a bizalmatlanságot egyes intézményekkel és politikai módszerekkel szemben, amelyeket félt, hogy idővel hajlandó lesz magával a demokráciával azonosítani. — Nagy hibának tartanám — emelte fel hangját Kovács Béla — ha ezt a fordulatot nem igyekeznénk megelőzni és a pártok nem találnák meg a megfelelő utat a parasztság körében kifejlődő bizalmatlanság feloldására. Kötelességünk szilárd öntudattal megmaradni a demokrácia útján. Megértést keresünk partnereinkkel, együttműködést a közös nagy célért, hogy dolgozó tömegeinknek nyugodtabb, békésebb, félelemtől és nélkülözéstől mentes életet, gazdasági, társadalmi és szociális jólétet és az egész magyar nemzetnek szabadságot adjunk.

Kereskedők figyelem!

Szakmai szervezésünk kereskedőtárgozata a legutóbb megjelent kormányrendelettel kapcsolatban a következőkre hívja fel tagjaink figyelmét: Az ártellenőrzéssel kapcsolatos rendeletek alapján a jövőben szigorúan ellenőrzik a kirakati árakat. Minden kereskedő pontosan tartsa be a rendelkezéseket, jelölje meg a kirakaban elhelyezett áruk árát. Pontosan kell vezetni az árnyilvántartási könyvet is. Szigorúan ellenőrzik a számlabélyegeket is. Új rendet léptetnek életbe a textil-állításában, illetve elosztásában is. Az utalványrendszer helyébe pontrendszer lép, amelynél a később kiadandó rendeletek alapján a kereskedők tetszés szerinti nagykereskedőnél vásárolhatnak pontjait alapján, a közönség pedig ugyancsak pontok alapján tetszés szerinti kis-kereskedőnél.

A Magyar Állami Vas- és Gépgyárban nagysikerű üzemi gyárlátogatást rendezett az Országos Szakmai Szervezés. A gyárlátogatáson résztvett a kormány számos tagja, valamint a Párt vezetősége és nemzetgyárlési képviselői.

— Nem lehet huszonnégy éves fiatalemberre bízni egy több évszázados állam vezetését — méltatlankodtak az angol államférfiak 1783 decemberében, amikor III. György király William Pitt fiatal ügyvédet nevezte ki miniszterelnökké. Nemszak Nagybritannia, hanem egyetlen európai kultúrállam történetében nem fordult elő hasonló merész államfői gesztus, s a ki nevezésnek élénk visszhangja támadt szerte a világon.

Ma mindenki tudja, hogy az ifjabb Pitt milyen kiemelkedő alakja a Szigetország történelmének s közel két évtizedes kormányzását követően, néhányszertendős intervallum után ismét ő kívánta a kabinet élére az angol nép.

Önkénytelenül ezekre a történelmi eseményekre gondolunk vissza, amíg Bognár Józsefnek, a huszonkilencéves tájékoztatásügyi miniszternek a programját hallgatjuk. A lendület és higgadság különös egyesülése a fiatal kormányférfi. Szavai nyugodtak; egyetlen frázis vagy túlzó kijelentés sem hagyja el ajkát; a megfontolt mondatok mögül azonban tett-készség árad. Annak, akivel beszél, éreznie kell, hogy olyan emberrel áll szemben, aki

hiszi és komolyan veszi amit mond,

— s ez talán a legtöbb, amit felelős államférfiről elmondhatunk.

Tájékoztatás, nem propaganda...

— Miniszter úr alig tíz napja lépett hivatalba — kezdődik a párbeszéd. — Első ízben került összeköttetésbe hivatalos formában újságírókkal. Mik az első napok tapasztalata? Milyennek látja a modern tájékoztatásügyi miniszter feladatát, szemben a közelmúlt ellenszenves emlékü propagandaminiszterével?

— Az első benyomásomról csak a legjobbakat mondhatom — válaszolja Bognár József. —

Az újságíróktól, jóllehet, magam sohasem voltam hivatásos lapszerkesztő, pártkülönb-ségre való tekintet nélkül csakis jóindulatot és messzemenő együttműködési készséget tapasztaltam.

Ennek annál jobban örülök, mert tudom, hogy a sajtó emberei szívesebben láttak volna hivatásos újságírót ebben a miniszteri munkakörben. Hetenként a tok sajtókonferencián külön a belpolitikai rovatvezetők, külön a külföldi lap tudósítók számára. Ezek a találkozások teljesen közvetlenek. Az újságírók kérdeznek, s feltett kérdéseikre adok választ. Szükségessé vártam ezt a módszert nemcsak azért, mert leginkább alkalmas közvetlen kapcsolatok és a bizalom megteremtésére, hanem a multban ismeretes „propaganda-fogadások” elfeledtetésére is.

Új anyagi lehetőségek!

— Milvenek a miniszterium anyagi eszközei és lehetőségei?

— A költségkeret volt az első probléma, amelyvel kinevezésem után szemben találtam magam — feleli mosolyogva a miniszter. — Azóta

tárgyalásokat folytattam a pénzügyminiszterrel és más szakemberekkel, s konkrét eredményként közölhetem, hogy a tájékoztatásügyi költségkeretet már a közeljövőben lényegesen felemeltek.

Akkor módomban nyílik a miniszteriális szervezet kibővítésére és terveim megvalósítására.

— Milyenirányú tervekre céloz, Miniszter úr?

— Elsősorban rendszeresíteni kívánom a miniszterium viszonyát mind a belföldi, mind a külföldi sajtószervek felé. Befelé ezt legcélszerűbben az említett sajtóértekezletek segítségével valósíthatom meg.

A külföldi államokban élő magyar írók, tudósok és művészek összefogásával nemzetközi kulturális szervezetet kívánok létesíteni,

amely hivatott lenne magyar érdekek külföldi támogatására, s külföldi szempontok hozzájárulására. Állandó kapcsolatot óhajtok kiépíteni a világon megjelenő összes magyar nyelvű hírlapokkal. Hetenként kétszer hazai eseménybeszámolóval akarom ellátni ezeket és rendszeres tájékoztatást kívánok nyújtani számukra hivatalos magyar részről. Munkásságomban be óhajtom vonni Boldizsár Iván főszerkesztőt akinek szakismerete és tájékozottsága nemzetközi viszonylatban is komoly tényező.

A vidéki lapok felkarolása

— A vidéki sajtóval milyen tervei vannak, miniszter úr?

— Jól ismerem azt a nehéz anyagi helyzetet, amellyel a vidéken megjelenő újságoknak szinte naponként újból meg kell birkóznia. Nézetem szerint

ez a fő oka annak, hogy a magyar vidéki újságírás színvonala messze marad a fővárositól.

Igyekezni fogok, elsősorban anyagi helyzetükön javítani, s a kívánt pénzügyi lehetőségek birtokában biztosra veszem szembetűnő növekedésüket is. Párhuzamosan a külföldi és fővárosi újságírókkal állandó kapcsolatot kívánok teremteni a vidéki lapszerkesztőkkel is. A jövő hónap első felétől kezdve általános sajtóértekezleteket fogok tartani, amelyekre

meghívást kapnak az összes vidéki újságok szerkesztői.

Közvetlenül velük akarom ugyanis átbeszélni részletproblémáikat. Ezenkívül rendszeres tájékoztatást fogunk kapni hetenként kétszer, mégpedig nem a szokványos távirati híreket hanem bőséges anyagot, amely átfogóan foglalkozik minden lényeges politikai, gazdasági, kulturális és társadalmi eseménnyel. Azt szeretném elérni, hogy ezek a tájékoztatók ne száraz híradások legyenek, hanem a vidéki újságírók teljes képet nyerjenek belőlük a tárgyalt vagy szemléltetni kívánt eseményről.

Hosszan, részletesen beszél a miniszter a vidék súlyos problémáiról.

Alaposan fontolóra veszi a legcsekélyebb segítségi lehetőségeket is.

Végül a belépő titkár jelenti, hogy elérkezett az indulás ideje; Bognár miniszter ma tesz tisztelő látogatást egyik külföldi katonai misszió vezetőjénél.

Távózás előtt őszintén szerencsét kívánunk a szép program megvalósításához, amiben nem is kételkedünk. Az anyagi eszközök most már rendelkezésre fognak állni ideje pedig bőségesen lesz mindenre a huszonkilencéves miniszternek...

